

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ДЯДО ПЕТКО И БАБА ПЕНА

chitanka.info

Живели в едно село двама старци: дядо Петко и баба Пена. Те били вече стари хора, но животът им някак не вървял, не се разбирали и не си помагали един на друг.

Веднъж баба Пена сварила за вечеря бобена чорбица в гърнето. Седнали двамата старци, изсърбали я, останали много доволни.

— Аз сварих чорбата — продумала след вечерята баба Пена, — а ти се запрети да умиеш гърнето, че утре ще ми трябва за млякото на кравата.

— Не мога — отвърнал дядо Петко — да върша женска работа, измий го ти!

— Няма да го измия.

— Тогава нека стои немито.

Настанала нощ. Легнали си старците. Гърнето останало немито.

— Слушай — казал дядо Петко, — утре да станеш рано и да ми подвариш мляко да похапна попара, защото ще ходя в гората.

— Че в какво ще ти надоя мляко, когато гърнето стои немито? Ако го измиеш, ще ти надоя мляко.

— Абе аз няма да го измия — проговорил дядо Петко, — ами я да се обложим кой да го измие!

— Хайде — съгласила се баба Пена, — кажи какъв ще бъде облогът?

— Ще мълчим и двамата. Който продума пръв, той ще измие гърнето.

Млъкнали, заспали. Търколила се нощта, огряло слънцето. Тръгнали селяните на работа. Говедарят подбрал говедата да ги кара към поляната на паша. Заревала кравата на двора: няма кой да я издои и да я откара при говедаря.

Седят си двамата старци и мълчат. Надникнали съседите през плета да видят какво става в Дядо-Петковата къща, защо кравата стои още вързана и мучи, а по двора не се вижда жив човек. Влезли вътре и заварили старците — седят със скръстени ръце и мълчат като онемели.

— Какво се е случило, бабо Пено? Защо не доиш кравата? — попитала една от съседките.

А баба Пена дума не продумва.

— Дядо Петко, продумай ти! Защо мълчи баба Пена?

Но и дядо Петко нищо не отговорил, само поклатил глава като кон.

— Брей — завайкала се съседката, — тия старци май че са онемели, по-скоро тичайте за доктор! Игнате, хайде, моето момче, иди повикай доктора!

Малкият Игнат се затекъл за доктора. А докторът живеел на горния край на селото. Додето Игнат отиде да го повика, хората почнали да се разотиват: един бърза на нива да ходи, други — на пазар, трети имал работа вкъщи. Останали само двама души при онемелите — една бабичка и попът.

Попът също се дигнал да си ходи и поръчал на бабичката:

— Ти, бабо, ще стоиш тука и ще гледаш да не се случи нещо лошо с немите, додето пристигне докторът.

— Не мога, дядо попе.

— Защо не можеш?

— Защото днес никой не работи даром. Ако ми платиш, ще стоя.

— Аз ли да платя? Ти къде си виждала поп да плаща?

И като се огледал наоколо, попът видял една скъсана престилка, окачена на стената.

И посегнал да откачи престилката.

Тогава баба Пена скочила и се развикала:

— Как, ти искаш да дадеш престилката ми на тая мързелана, ами аз какво ще препаша?

Като чул дядо Петко, че жена му проговорила, дигнал се и казал:

— Ето, бабо, ти проговори първа и загуби облога. Хайде сега измий гърнето!

Като разбрали защо дядо Петко и баба Пена били онемели, попът и бабичката поклатили глава и сърдито напуснали къщата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.